

Chotovinský školák

MĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHOTOVINÁCH

ČÍSLO 3

ROČNÍK 2015/2016

Listopadové okénko ředitele

V listopadu ve škole proběhlo čtvrtletní hodnocení vzdělávání žáků a pak probíhaly konzultace s rodiči. Všichni rodiče byli informováni o známkách formou zápisu v tabulce na konci žákovské knížky. Nyní již zbývá 6 týdnů na vylepšení známek do pololetního vysvědčení.

Proběhlo testování Scio pro 9. třídu. Obdrželi jsme výsledky Scio testů pro 6. třídu. Vynikající výsledky byly v českém jazyce, kde žáci byli mezi 20 % nejlepších škol, v matematice jsou lepší než polovina testovaných škol. Po důkladném rozboru vedením školy budou zprávy o výsledcích předány rodičům prostřednictvím jejich dětí.

Na pondělí 23. listopadu jsme pro žáky 3.–9. ročníku uspořádali projektový den zaměřený na rozvoj Finanční gramotnosti. Žáci formou hry „Rozpočti si to!“ sestavovali osobní, resp. rodinný rozpočet. Krátký šot o této akci byl večer na ČT1 v regionálním zpravodajství.

Školní družina uspořádala návštěvu solné jeskyně v Táboře a prozkoumala tábořské podzemí. Začala hrát finské kuželky – Mölkky. Spolek přátel školy uspořádal tradiční Mikulášskou diskotéku s nadílkou.

Mateřská škola byla na divadelním představení v Divadle Oskara Nedbala v Táboře. Všechny třídy pilně připravují vánoční besídky (9. prosince), na které tímto všechny rodiče srdečně zvou.

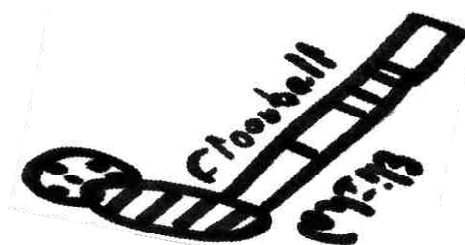
V listopadu dokončujeme grant ve výzvě č. 56, probíhají poslední čtenářské dílny z povinných šesti, které musí být do konce kalendářního roku, píše se zprávy ze stínování učitelů v Bavorsku. Podrobná zpráva o německém školství je na webu školy v sekci Granty. Ve výzvě č. 57 jsme dokončili plán rozvoje technických dovedností žáků, výběr výrobku, zadání práce žákům, seznámení žáků s materiálem a postupem, určení potřebného vybavení dílny, průzkum trhu a vytipování

dodavatele náradí pro tento výrobek a nákup vybavení školní dílny. Nyní dokončíme výrobek a zhodnocení přínosu grantu žáky. Vyplnili jsme roční hlášení pro grant Centrum sportu.

Začátkem listopadu vedení úseků vypracovalo výkazy o školní družině, školním klubu, školní jídelně a školní výdejně. Podle těchto výkazů obdržíme finanční prostředky na platy v roce 2016 pro tyto úseky.

Stále dosahujeme úspěchů ve florbalu. Zúčastnili jsme se šesti turnajů a žádný tým neskončil hůře než na 5. místě. Chlapci z 5. třídy skončili na 2. místě, dívky z 5. třídy čtvrté. Chlapci z 6. a 7. třídy skončili na 4. místě, dívky z 6. a 7. třídy na 5. místě, chlapci z 8. a 9. třídy na 3. místě a dívky z 8. a 9. třídy na 3. místě. Všem děkuji za reprezentaci školy a blahopřeji.

Petr Havlík – ředitel školy

Milí čtenáři, možná jste zhlédli stejnojmenný film v televizi a říkali si, o jak nádherné dílo jde. Věřte, že v knižní podobě je ještě lepší. Představuji vám Hunger Games – Aréna smrti, tedy první část třídílné série od americké autorky Suzanne Collinsové. Přenášíme se do budoucnosti, míjíme války a poznáváme život jako z noční můry. Ale lidé přežijí ledacos. I nejkřutější válku, která zasáhla kdysi existující Spojené státy, a výhru hlavního města Kapitolu. Na počest vítězství se každoročně losují dva splátcí z každého z dvanácti krajů. Jedná se o děti mezi dvanácti a osmnácti lety dané do arény, kde se spolu navzájem utkají na život a na smrt. Přežít může jen jeden. Kapitol je samozřejmě od této povinnosti oproštěn.

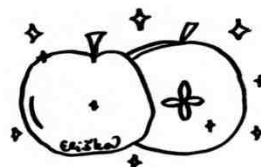
Šestnáctiletá dívka Katniss Everdeenová, obyvatelka Dvanáctého kraje, nemůže uvěřit, že při dni, kdy se losuje, slyší sestřino jméno. Nedokázala si mladší Primulii v aréně ani představit. Lidé si Katniss okamžitě zapamatují, když se hrdinsky přihlásí jako dobrovolnice. Nemyslí si sice, že vyhraje, ale od otcovy smrti pytláčila, aby sestru a matku uživila. O to více ji trápí druhá vylosovaná osoba, stejně starý Peeta Mellark, který jí jednou tajně věnoval chléb. Nerada by ho zabila.

A pak následuje cesta do Kapitolu. Tam se rozkládá obrovská aréna. Splátcí mohou na diváky zapůsobit ještě předem, když si povídají se známým moderátorem při přímém vysílání. Prozradím, že právě v této chvíli se odehrává rozhovor, který Katniss v budoucnu velmi pomůže. Peetovi

Vánoční koncert

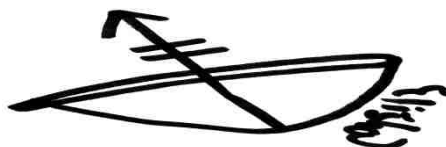
NOKTURNO

sobota 26. prosince 2015
14 hodin
kostel sv. Petra a Pavla
v Chotovinách

také. Opakuji ale – vyhrát může pouze jeden. Pokud mi nevěříte, přesvědčte se sami. Kniha nám mimo jiné ukazuje odlišný způsob života, než jaký známe, a luxus na vítězné straně. Je proto velmi poučná. Za sebe musím dodat, že patří k mým nejoblíbenějším knihám. Když jsem dočetla poslední díl, nevěřila jsem, že série končí. V nás však nadále zůstává ponaučení, jež nám dává. Snad se i pro vás stane jednou z nejmilejších!

Lucie Dražilová

Karlův víceboj

Sedm statečných z osmé a deváté třídy zasedlo ve středu 18. listopadu 2015 do škamen učebny ICT, abych je mohl přivítat na školním kole již 45. ročníku Dějepisné olympiády. Letošní téma Po stopách Lucemburků aneb za císařskou korunou nám má připomenout, že v letošním školním roce uplyne již sedm set let od narození Otce vlasti – Karla IV. Tak jej poprvé nazval jeho přítel – profesor a pozdější rektor věhlasné Sorbony – Vojtěch Raňkův z Ježova, který se narodil v roce 1320 v Malém Ježově nedaleko Smilových Hor. Právě jsem vám

poodhalil, jaké otázky byly připraveny pro fanoušky historie.

Na vypracování testu z dvaceti čtyřmi úkoly měli soutěžící maximálně devadesát minut a nebyla povolena žádná pomůcka, kromě vybroušeného mozku. Žádný soutěžící limit zdaleka nevyužil, a přesto musím spokojeně konstatovat, že laťku ve výšce 48 bodů z 80 možných přeskočili hned tři soutěžící. Letos máme vítěze dva. Shodným počtem 55 bodů se jimi stali Michael Filip a Vít Mikulanda z deváté třídy. Velikou radost mi udělal i třetí na stupni vítězů, žák teprve osmé třídy, Jakub Kratochvíl, který posbíral 51 bodů. Laťku jen škrtnal s bramborovou medailí a pěknými 46 body Tomáš Cetlovský.

Máme tedy tři úspěšné řešitele a všichni mohou soutěžit i v okresním kole. Tam by už museli nastudovat předepsanou literaturu, protože se tam scházejí opravdoví adepti na studium historie, kteří dějepisu věnují i svůj volný čas. Bohužel první dva borci z naší školy jsou desetibojaři, kteří obražejí všechny školní soutěže, a bude jen na nich, zda budou chtít svůj technický talent rozšířit i o obzory dějepisné a řádně se připraví i na tuto soutěž. Dějepisu zdar a Lucemburkům zvláště! A Karlovi po sedmisté vše nejlepší.

Jiří Honza

Nechtějme nemožné!

Možná právě řešíte ekonomické problémy své rodiny. Možná jste zděšeni uprchlickou vlnou, teroristickými útoky, přírodními katastrofami – vším, čím nás dennodenně zavalují masmédia.

Nás, kteří jsme se rozhodli být učiteli, děsí ještě jedna katastrofa, která se děje bez ohledu na všechny zúčastněné – děti, rodiče i učitele. V dnešním rozbouřeném světě se jí však nedostává dostatečné pozornosti. Říká se jí inkluze. Zcela nepřipravená, nepromyšlená, ale o to víc chtěná a prosazovaná.

Dovedu si představit, že námi zvolená politická reprezentace dohodne, že je naše země v tak dobré (nedobré) situaci, že můžeme (musíme) každý rok zajistit pro školství mnoho desítek miliard navíc. Nejprve abychom vyrovnali rozdíl v množství prostředků pro školství, které každý rok vynakládají země, jež jsou nám učitelům i rodičům stále dávány za vzor. Ohromné množství jednorázových prostředků bude stát také přebudování současné struktury školství.

Přeji všem rodičům i jejich dětem právo volby školy, do které to mají blízko, nebo do ní chtějí chodit. Pokud chtějí běžné základní školy zajistit alespoň tak dobrou péči, jakou měly děti s mentálním hendikepem v základních školách praktických, znamená to pro ně dnes většinou vybudovat více tříd, vybavit dílny, školní kuchyňky, zahrady atd. Co se stane s těmi zařízeními, přizpůsobenými a léta budovanými? Školy také musí zaměstnat speciální pedagogy, psychology, asistenty učitelů i žáků. Co se stane s těmi zkušenými pedagogy, kteří pomáhali celá léta dětem s hendikepy zařadit se do běžného

Vánoce se školou

19. vánoční zpívání

čtvrtek 17. prosince 2015
17 hodin
kostel sv. Petra a Pavla v Chotovinách

Zpívání u stromečku

středa 23. prosince 2015
18 hodin
u obecních stromečků před KD Chotoviny

života? Teprve potom budeme moci vyzývat učitele základních škol, aby přehodnotili svůj negativní postoj k začlenění "všech" (dnes už se netýká žáků osmiletých a šestiletých gymnázií a v blízké budoucnosti jistě i mnohých soukromých škol, které budou vznikat jak houby po dešti) dětí do hlavního vzdělávacího proudu.

Přesto si myslím, že současné školy by potřebovaly řešit přednostně jiné problémy. Mnozí rodiče a "experti" na školství zpochybňují nutnost existence elementární kázně a ctění autorit ve společnosti. Proč učitel národů J. A. Komenský viděl školu bez kázně jako mlýn bez vody? Stále více rodičů nezvládá výchovu svých dětí a navíc podkopávají autoritu učitelů. Námitku, že jsou i špatní učitelé, kterých si nelze vážit, беру. Řešme ale jednotlivé případy, tak jako to děláme například u lékařů, jinak bychom přišli také o kvalitní zdravotnictví.

Kolegové nedávno viděli v Bavorsku školní svět, který se na první pohled podobal tomu našemu. Postavení a ohodnocení práce učitelů i kázeň žáků byla jiná. Jsou bavorské děti natolik jiné? Jsou čeští učitelé mnohem méně vzdělaní, schopní a zkušení? To jsou problémy českého školství, které je třeba řešit právě dnes.

Jiří Honza

Školní sběrači

Během podzimu se děti a jejich rodiče zapojili do dvou soutěží, které měly ulehčit přírodě a jejím obyvatelům.

Společně dokázali nasbírat přes 5 tisíc kg starého papíru. Mezi nejpilnější sběrače patřili Beata Oulíková, Eliáš Lachout, Ema a Nikola Merxbauerová, Petr Mareš, Jitka Pavlíčková, Jiří Honza a Pavel Makovec.

Následně jsme sbírali kaštiny a žaludy. Myslivcům jsme nakonec odevzdali přes 300 kg lesních pochoutek. Nejvíce nasbírali Beata Oulíková, Adam Procházka a Lukáš Pláteník.

Všem sběračům škola děkuje, že alespoň trochu pomohli naší přírodě.

Miloš Veselý

Planeta Země 3000

Jumbo! Tímto pozdravem vás uvítají ve východní Africe. Cesta tam z Prahy trvá okolo deseti hodin a je dlouhá přibližně 5 tisíc kilometrů.

Při putování touto zajímavou krajinou můžete narazit na sírová jezírka, ve kterých se nachází kyselina sírová asi 92 stupňů horká. Mezi jezírky můžete spatřit vyvřelou síru, po které se musí chodit velice opatrně, neboť se může pod vámi kdykoli propadnout. Neopakovatelným zážitkem je také pohled na lávová jezírka uvnitř kráteru sopky. Vroucí láva se zde mísí se ztuhlou lávou. Uvnitř kráteru musí být stejná energie, jaká se uvolňováním tepla spotřebuje, jinak láva na velmi dlouhý čas ztuhne, jak se to stalo roku 2004.

Většina lidí, kteří si chtějí prohlédnout místní zvířata, zvolí safari. Slovo safari můžeme přeložit jako cesta. Nejobávanějším ze zvířat Afriky není lev, jak si lidé myslí, ale hroch. Rychle se rozzuří. Hyeny nežerou jen mršiny, ale jsou i výbornými lovci. Žirafa je též velmi zajímavý tvor, protože má přibližně dvakrát tak větší krevní oběh než lidé.

Děti v Africe vůbec nemají takové studijní podmínky jako my. Ve třídě se většinou učí padesát až sedmdesát dětí. Učební pomůckou je jen pár maleb na zdi. Učitelé nemají potřebnou kvalifikaci, v místních školách stačí, aby uměli číst a psát. A budova, ve které se učí, je jen bouda z plechu a větví.

Sportovci necvičí na stadionu, ale uprostřed města na náměstí. Život v chudinských čtvrtích se s životem ve městě vůbec nedá srovnat. Lidé zde umírají na různé choroby a šíří se zde virus HIV. Někteří lidé pracují jako „těžari“ soli. Těží, opracovávají a následně prodávají sůl. Opracování krychle

soli trvá deset až patnáct minut a dostanou za ni přibližně čtyři koruny. Sběračky čaje jsou na tom obdobně. Pracují od sedmi hodin do půl dvanácté, potom nasbíraný čaj prodávají. Za 4 kilogramy čaje lze získat pouze sedm korun a padesát haléřů.

Domorodí lidé Mursiové jsou nepřátelští. Ženy nosí ve spodním rtu hliněný talířek. Čím je větší, tím se žena stává krásnější a žádanější nevěstou. Vdovy si spodní rty musí uříznout. Muži nosí samopaly a pijí kravskou krev. Prý se tak stávají silnějšími. Další zajímavou komunitou jsou rastafariáni. Jsou odpůrci všech drog, jen marihuana se stala výjimkou. Věří, že díky ní se dokážou spojit s bohy.

Východní Afrika je považována za kolébku lidstva. Stojí za to ji navštívit. Ale dejte si pozor. Skrývá i mnohá nebezpečí.

Michael Filip

Coca-Cola Cup

Po domácím vítězství v kvalifikačním turnaji, ve kterém jsme zdolali ZŠ Husovu Tábor a Chýnov, jsme postoupili do dalšího kola fotbalového Coca-Cola Cupu.

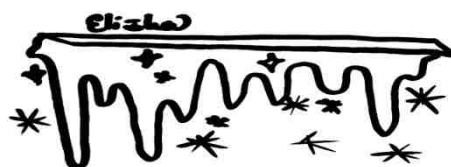
První, již celostátní kolo se uskutečnilo na umělé trávě v Písku. Kromě domácích borců se ho zúčastnili žáci z Bechyně a Milevska. V úvodním utkání jsme se dokázali vyrovnat s velkou zimou i soupeřem a porazili žáky z Bechyně 2:0, když obě branky

vstřelil velmi agilní Tomáš Cetlovský. Druhé utkání s Milevskem se ukázalo být klíčové. Bohužel jsme ho i přes velkou převahu a velké množství neproměněných vyložených brankových příležitostí prohráli 1:2. Jedinou naši branku vstřelil Martin Makovec. V posledním utkání s domácími favority jsme předvedli velmi sympatický výkon a prohráli 1:5 a jako jediní dokázali jasněmu vítězi turnaje vstřelit branku, o kterou se postaral patrně náš nejlepší hráč Tomáš Cetlovský.

Nakonec jsme obsadili na turnaji 3. místo, což lze považovat za úspěch. Hráčům musím poděkovat, jelikož po celý turnaj podávali velmi kvalitní výkony a vzorně reprezentovali naši školu.

Miloš Veselý

CHOTOVINSKÝ ŠKOLÁK

VYDÁVÁ ZŠ CHOTOVINY

ŠÉFREDAKTOR: Jiří Honza

REDAKČNÍ RADA: Lucie Dražilová, Miroslava Honzová

OBÁLKA: Jiří Honza

ILUSTRACE:

Eliška Bervidová

TISK: tiskárna ABC CHOTOVINY

